

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă vizează modificarea *Legii nr. 340 din 12 iulie 2004 privind instituția prefectului*, derivând din necesitatea schimbării sintagmei „subprefect” cu sintagma „prefect adjunct”.

Motivarea schimbării se referă, în principal, la sensul peiorativ pe care îl are folosirea sintagmei „subprefect” sub aspect general, dar și sub aspect particular, în situația ocupării acestei funcții de o persoană de gen feminin.

Sintagma „subprefect” desemna inițial, **în trecut**, un funcționar în vechea organizare administrativă însărcinat cu administrarea unei plăși sau a unui județ, ca **ajutor al prefectului**. Prepoziția „sub” arată poziția unei persoane care se găsește sau ajunge mai jos decât alta, dedesubt, având de cele mai multe ori conotație inferioară.

În ultima reglementare, *Legea nr. 340 din 12 iulie 2004 privind instituția prefectului*, în art.8 al.2: numirea și eliberarea din funcție a subprefecților se face în condițiile legii, prin decizie a primului-ministru, la propunerea prefectului și cu avizul Ministerului Administrației și Internelor iar în art. 36 al.1 **subprefectul îndeplinește atribuțiile care îi sunt date prin acte normative, precum și cele delegate prin ordin al prefectului**, în principal, în următoarele domenii: a) integrarea europeană; b) relațiile cu sindicatele și patronatele; c) respectarea legilor și a celorlalte acte normative; d) asigurarea ordinii publice și apărarea drepturilor cetățenilor. În al.2 se precizează că **în lipsa prefectului, subprefectul îndeplinește, în numele prefectului, atribuțiile ce îi revin acestuia**.

Se poate observa că atribuțiile subprefectului sunt de sine stătătoare, că acesta nu mai este la dispoziția prefectului ca în trecut, observându-se pe parcursul întregii *Legi 340/2004*, că funcțiile de prefect și subprefect sunt aproape similare și că nici într-un caz *relația dintre cei doi nu mai este de „supușenie” a unuia față de celălalt, ci se bazează pe respectarea principiilor umaniste: demnitate, respect și valoare umană*. Din acest context rezultă clar de ce funcționarul numărul doi dintr-o prefectură, **trebuie să fie un adjunct** (cel care însoțește sau înlocuiește) și nu un subprefect (subaltern de grad inferior).

Analizarea posibilității schimbării sintagmei subprefect cu „**adjunct al prefectului**” este eliminată dintr-un început, pentru că în această situație al doilea funcționar al prefecturii ar trebui să fie numit de primul, ca să îndeplinească cerința de: „adjunct al ...”, și nu de prim-ministrul executivului.

Motivarea schimbării se referă, în plan secund, la situația particulară în care pe funcția de subprefect este numită o persoană de gen feminin. În acest context, sensul peiorativ al sintagmei „subprefect” derivat din ineditul reprezentării poziției „femeii subprefect,, este însoțit și de mentalitatea încă persistentă a unor cetățeni prin care femeile nu au ce căuta într-o asemenea (sub)poziție socială.

Legea 202 / 2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați este o exprimare modernă a **principiului nediscriminării** în legislația românească și se poate spune că are un caracter deontologic privitor la *relația dintre femei și bărbați în toate domeniile vieții sociale, cu precădere în cel al muncii*. Legea garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați în toate domeniile vieții sociale și stabilește obligația autorităților publice de a acționa pentru realizarea acestuia în fapt. Astfel, în acest sens, **autoritatea este responsabilă de situația discutabilă în care este pusă o femeie, ca de altfel și un bărbat, funcționar public, atunci când titlul funcției nu este potrivit timpului în care trăim.**

Pe cale de consecință, toate aceste comentarii se subscriu și schimbării sintagmei „Corpul subprefecților” cu sintagma „Corpul prefecților adjuncți”, și a sintagmei „Corpul de rezervă al subprefecților” cu sintagma „Corpul de rezervă al prefecților adjuncți”.

INIȚIATOR,

Cornelia ARDELEAN

deputat al Partidului Umanist din România (social-liberal)